

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16819/2024
25.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена заједница ... у Новом Саду, чији је пуномоћник Горан Ћирјаковић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лотина, адвокат из ..., ради раскида уговора о закупу, иселења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 406/24 од 07.03.2024. године, у седници одржаној дана 25.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 406/24 од 07.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 406/24 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 406/24 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4052/22 од 12.09.2023. године, у побијаном усвајајућем делу, делу одлуке о приговору пребијања и одлуке о трошковима поступка, којима је оцењено да приговор ради пребијања није основан, утврђено да је раскинут уговор о закупу простора у улазном холу (део улаза у стамбену зграду) у површини од 5м², који се налази у приземљу стамбене зграде у Новом Саду, у Улици ..., закључен 17.12.1994. године између тужене и правног претходника тужиоца, обавезана тужена да наведени простор доведе у првобитно стање и исти преда тужиоцу слободан од лица и ствари, обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћеног закупа исплати 640 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, са законском затезном каматом од 23.05.2022. године до исплате и на име изгубљене добити 40 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате, са законском затезном каматом од 01.03.2022. године до исплате, као и да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 184.226,50 динара, са законском затезном

каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о облигационим односима, цитираних у образложењу првостепене пресуде и применом правила о терету доказивања, раскинут је уговор о закупу простора у улазном холу стамбене зграде у површини од 5м², који се налази у приземљу стамбене зграде у Новом Саду, у Улици ..., закључен 17.12.1994. године између тужене и правног претходника тужиоца, јер тужена није поступила по Одлуци донетој на седници скупштине стамбене заједнице од 21.01.2022. године, којом је била обавештена да се уговор о закупу раскида и да је у обавези да закупљени простор врати у првобитно стање, односно сруши преградни зид којим је одвојила закупљени део улазног хола у зграду, како би се тај простор оспособио за приступ дечијих, инвалидских колица и сл. Тужена је обавезана да наведени простор доведе у првобитно стање и исти преда тужиоцу слободан од лица и ствари, као и да му, на име неисплаћеног закупа исплати незастарели део потраживања од 640 евра, са законском затезном каматом од 23.05.2022. године, као дана подношења тужбе до исплате и на име изгубљене добити 40 евра, са законском затезном каматом од 01.03.2022. године, као дана раскида уговора, од када се сматра несавесном, до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате. Како тужена није доказала да је претрпела штету у износу од 1.324,92 евра до 2014. године, оцењен је неоснованим истакнути приговор пребијања.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема места одлучивању о посебној ревизији ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, нису испуњени услови да се у овој парници дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је Врховни суд применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.05.2022. године. Вредност предмета спора је 141.600,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић